

Ernst Weidner, Die Inschriften Tukulti-Ninurtas I. und seiner Nachfolger.
Mit einem Beitrag von Heinrich Otten. Archiv für Orientforschung. Beiheft 12.
Graz 1959, 4°, XVI + 68 str. 12 plošč.

Leta 1926 je izšel prvi zvezek napisov starih asirskih kraljev kot *Altorientalische Bibliothek I* (zbirko so priredili E. Ebeling, Br. Meissner in E. F. Weidner). Zbirka obsega napise od najstarejših (Ititi, Zariqum) do Salmanasarja I. (1272 do 1243). Ker sta prva dva sodelavca umrla, se je E. Weidner, profesor za akadologijo v Gradcu, lotil nadaljevanja in je objavil napise asirskega kralja Tukulti-Ninurte I. (1242—1206), njegovega sina Aššur-nadin-aplija (1205—1203), precej poznejšega Aššur-reš-iši-ja (1130—1113), vmes pa poročilo o šestih vladarjih, ki so vladali med leti 1202 do 1131 in niso zapustili nobenih lastnih napisov.

Napisi asirskih kraljev so kot zgodovinski viri pomembni, ker govore tudi o vojaških in zunanje-političnih dogodkih, medtem ko babilonski kralji o tem ne povedo ničesar. Tukulti-Ninurta I. je bil vrstnik zadnjih hetitskih vladarjev. Sam poroča, da je s hetitskega ozemlja onstran Evfrata s silo odpeljal s seboj 28.800 prebivalcev (prim. str. 26, št. 16, v. 27 ss.; str. 30, št. 17, v. 23 ss.). — Pet zelo poškodovanih pisem iz korespondence med Tukulti-Ninurto I. in hetitskim vladarjem, ki so bila najdena v hetitski prestolnici, je prevedel in komentiral H. Otten.

Zgodovinarji so hvaležni Weidnerju za nadaljevanje izdajanja asirskih napisov; želimo, da temu zvezku kmalu slede še drugi.

V. Korošec

Mission de Ras Shamra:

Tome VI: *Le Palais royal d'Ugarit*, publié sous la direction de Claude F. A. Schaeffer, Membre de l'Institut, III: *Textes accadiens et hourrites des Archives Est, Ouest et Centrales*, par Jean Nougayrol avec des études de G. Boyer et E. Laroche, 4°, XLIII + 342 str. 25 slik. Paris 1955.

Tome IX: *Le Palais royal d'Ugarit...*, IV: *Textes accadiens des Archives Sud* (Archives internationales), par Jean Nougayrol, 4°, II + 301 str. Paris 1956.

Tome VII: *Le Palais royal d'Ugarit...*, II: *Textes en cunéiformes alphabétiques des Archives Est, Ouest et Centrales*, par Charles Virolleaud, Membre de l'Institut. 4°, XLIII + 241 str., 26 plošč, Paris 1957.

Francoska izkopavanja nekdanjega trgovskega mesta Ugarita, ki ga danes pokriva grič Ras Šamra (blizu пристanišča Latakia) v severni Siriji, so šele v 10. kampanji (leta 1938) naletela na prvi klinopisni ploščici v babilonskem (= akadijskem) jeziku. V nadaljnjih izkopavanjih so odkrili kar več kraljevskih arhivov in število akadijskih listin je leta 1952 naraslo že na 257. V naslednjih letih se je število povečalo za nadaljnjih 250. Vodja ekspedicije Claude F.-A. Schaeffer je posrečeno poveril izdajo akadijskih dokumentov enemu izmed najbolj zaslužnih in vidnih francoskih akadologov Jeanu Nougayrolu, kustosu v Louvreu in profesorju na Ecole des Hautes Études v Parizu.

J. Nougayrol je objavil leta 1955 kot *Le Palais royal d'Ugarit (= PRU) III* poleg 23 pisem, ki so jih prejeli ali pisali ugaritski vladarji ali njihovi dvorjaniki, še 254 listin, med katerimi je 179 pravnih. Od teh jih je deset takih, ki so bile sestavljene pred pričami; okoli 40 pred kraljem, okrog 100 pa je takih, ki obsegajo kraljevske podelitve zemljišč. Zelo dobro je bilo, da je g. Boyer, vodilni francoski strokovnjak za klinopisna prava, v istem zvezku objavil svoj juridični komentar k novim tekstom. Med njimi so močno zastopane zlasti podaritve. Zdi se, da so se sklepale podaritve pred kraljem zato, da bi takega pravnega posla nihče ne mogel izpodbijati. Kraljeva navzočnost je bila, kakor se zdi, pogosto samo fingirana. — Za kraljeve obdaritve je obdarjenec kralju večkrat povrnil neko svoje darilo, navadno v določenem znesku srebra (100,